

MIKULOVSKÉ
VÝTVARNÉ
SYMPÓZIUM

dílna 97

Michal **Gabriel**

Petr **Jareš**

Jaroslav **Róna**

František **Skála**

Čestmír **Suška**

Eva **Vones**

Martina **Riedlbauchová**

Stefan **Milkov**

Vít **Novotný**

Člověk je tvor přemýšlivý, tvořivý. Má duši pro veškeré cítění a dokáže promlouvat k druhým. Ale i neživé předměty dokáží obohatit nás život. Ať už jsou to věci denní potřeby kolem nás, nebo umělecká díla, která bez sporu také patří k životu člověka. Bez nich by byl život prázdný, neznali bychom slovo kultura, estetika, krásno. "Dílna" je toho každoročně důkazem. Mikulov je překrásným místem nejen pro domorodce, ale také pro všechny návštěvníky, kteří se tu kdy zastavili. Má svou historii a umění sem patří jako patří srdce k člověku. O to více musí každého potěšit, že zdejší krásu chrání nejen starší generace, ale že ji rozvíjí hlavně mladí lidé, kterým není budoucnost tohoto krásného města lhostejná. Děkuji.

MUDr. Ivo Koneš
starosta města Mikulov

L

etos se v Mikulově konal 4. ročník výtvarného sympozia s názvem "dílna" '97, jež je tradičně pořádáno Městským úřadem Mikulov a Regionálním muzeem v Mikulově. Nádherné město na rakouských hranicích, které je známo spíš jako centrum vinařského umění se tak opět stalo na krátkou dobu centrem současného umění výtvarného. Mikulovské sympozium "dílna" vzniklo v roce 1994 ze společné iniciativy sochaře Nikose Armutidise a výtvarníka Libora Lípy. Od té doby se zde vystřídalo patnáct umělců, v převážně většině tuzemských. Nejčastěji se zúčastnili Jaroslav Róna a Stefan Milkov - oba již třikrát, dvakrát se vystřídal Petr Jareš, Čestmír Suška, Zdeněk Lhotský a Martina Riedlbauchová a jednou byli aktivní oba zakladatelé, Jindřich Štreit, Rostislav Čuřík, Karl Heinz Bethmann, Veronika Richterová a tři noví účastníci letošního sympozia Michal Gabriel, František Skála a Eva Vones. Všechna umělecká díla, která na sympozích vznikají - ať obrazy, grafické práce či sochy - se stávají majetkem města Mikulova. Stálá expozice v zahradě i vnitřních prostorách Mikulovského zámku je důkazem činorodé umělecké aktivity dosavadních účastníků. Účast na sympoziu určuje dohodnutý zvací systém - kurátorem každého dalšího ročníku se stává vždy jeden z účastníků posledního sympozia - takže se okruh pozvaných mění jen pozvolna a zůstává v rámci sprízněných duší. Tento systém má své výhody i nevýhody: na jedné straně zaručuje jistou kontinuitu a sprízněnost výtvarných přístupů, na druhé výhody i nevýhody: na jedné straně zaručuje jistou kontinuitu a sprízněnost výtvarných přístupů, na druhé

což znamená zúžení výtvarného pohledu na současnou výtvarnou scénu. Jako již každý rok, bylo i letosní sympozium zakončeno vernisáží - veřejným dvoudenním kulturním programem v zámecké zahradě, na němž se představili jak zúčastnění umělci - Michal Gabriel, Petr Jareš, Jaroslav Róna, František Skála, letošní kurátor Čestmír Suška, Eva Vones a Martina Riedlbauchová - tak i různá místní i hostující hudební a dramatická seskupení. Snad jediným kazem tohoto slavnostního zakončení byla naprostá neúčast diváků z blízkého Rakouska - skutečnost, která je při geografické poloze Mikulova a stavu kurzovních relací naprosto nepochopitelná. Zde by se jistě dalo ještě mnohé vylepšit. Vyrcholením prozatím čtyřletého sympozijního trvání byla podzimní výstava vybraných mikulovských děl v Síni pod Plečníkovým schodištěm v Rajské zahradě Pražského hradu.

Ph Dr. Pavel Liška,
ředitel Domu umění Brno

M

ikulovská sympozia sice nejsou vymezena žádnou disciplínou ani tématem, nicméně se stalo, že se během čtyř let profilovala především jako sympozia sochařská. Pracovali zde totiž postupně i opakováně vlastně všichni Tvrdochlaví sochaři a nasadili latku sympozia výsledků hodně vysoko. Vytvořili v Mikulově díla, která výborně obstojejí v celém dosavadním souboru jejich tvorby. To se často na sympozioch nestavá, podobná setkání umělců provází obvykle povest události spíše společenské než tvůrčí. V Mikulově se dostane plnou měrou na obojí - a to je otázka, proč právě tady. Jednou možnou odpověď jsou autorské kvality zúčastněných osobností, zkrátka, když má člověk jasno o tom, co dělá, pak nehledá, nýbrž nachází. A je třeba říci, že v Mikulově se nachází "hezky dobré". Nejvíce proto, že je to město s určitou magií, geniem loci, který se vytvářel po staletí a vytváří i dnes v podobě energie, kterou mu dodávají lidé, kteří tu žijí. Kdyby ta energie byla viditelná, pak by poslední čtyři léta město a zámek svítily jako obrovská žárovka. Všichni, kdo někdy letní sympozium v Mikulově zažili, se shodují v tom, že v těch čtyřech týdnech se tu vytvoří zvláštní ochranná atmosféra, neobyčejně příznivá pro práci na něčem z rye praktického hlediska tak nesmyslném, jako je umělecké dílo. Scházejí se tu totiž umělci naladění na podobnou vlnovou délku: žádné rychlé kmitání aktuálních tendencí, nýbrž umění jako pozvolné zpracovávání hmoty do tvaru, ať už je výsledkem socha, obraz nebo grafický list. Ruční práce jako absurdní zpětný pohyb proti proudu, který se stále zrychluje. Nic instantního, co by bylo rychle hotovo a určeno k urychlené spotřebě. V Mikulově se pracuje na věcech tak, aby trvaly. Úměrně k tomu, jak roste sláva mikulovských sympozíj, rostou i rozměry soch zde vytvořených. Zejména v posledním roce zde vznikly kusy, které dalece přesahují "galerijní" rozměry a patří spíš do městského nebo krajinného prostředí, kde by se poměrovaly s architekturou nebo volně rostoucími stromy. Udržet souvislost názorové linky i umělecké kvality nebude po takovém startu vůbec jednoduché. Díla, která na sympoziu umělci vytvoří, zůstávají v majetku města, které tak pozvolna získává pěknou, ucelenou sbírku současného umění. Mikulovský zámek má šanci získat pevné místo na mapě českých galerijních institucí a to je velký závazek. Pokud v Mikulově zůstane ta energie, která tu je doposud, není třeba se o osud sbírky a její další rozšiřování obávat.

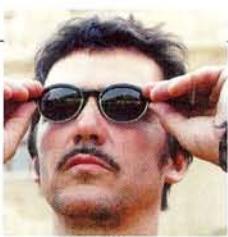
Ph Dr. Jana Tichá

PETR JAREŠ

grafik, malíř

narozen: 23. 7. 1959
studia: Vysoká škola uměleckoprůmyslová Praha
adresa: Žerotínova 45, 130 00 Praha 3
tel.: 02/6971553

FRANTIŠEK SKÁLA

sochař, grafik, ilustrátor

narozen: 7. 2. 1956
studia: Vysoká škola uměleckoprůmyslová
adresa: U nových vil 15, 100 00 Praha 10
tel.: 02/7815923

EVA VONES

malířka

narozena: 29. 9. 1954
studia: Akademie výtvarných umění Praha
adresa: Ungargasse 27/1/23, A 1030 Wien, Rakousko
tel.: 043 1/7135718

STEFAN MILKOV *host*

sochař, grafik, hudebník

narozen: 9. 3. 1955
studia: Vysoká škola uměleckoprůmyslová Praha
adresa: Na Kampě 13, 118 00 Praha 1
tel.: 02/530836

MICHAL GABRIEL

sochař

narozen: 25. 2. 1960
studia: Akademie výtvarných umění Praha
adresa: Dlouhá 32, 110 00 Praha 1
tel.: 02/2314644

JAROSLAV RÓNA

malíř, sochař, filmový a divadelní výtvarník

narozen: 24. 7. 1957
studia: Vysoká škola uměleckoprůmyslová Praha
adresa: Izraelská 1, 130 00 Praha 3
tel.: 02/731960

ČESTMÍR SUŠKA

sochař

narozen: 4. 1. 1952
studia: Akademie výtvarných umění Praha
adresa: Radouňova 1, 155 00 Praha 5
tel.: 02/528330

MARTINA RIEDLBAUCHOVÁ *host*

malířka, textilní návrhářka, tanečnice

narozena: 14. 4. 1963
studia: Vysoká škola uměleckoprůmyslová Praha
adresa: U Akademie 13, 170 00 Praha 7
tel.: 02/378393

VÍT NOVOTNÝ *technický asistent, host*

student 3. ročníku Akademie výtvarných umění

narozen: 3. 4. 1974
adresa: Na buku 204, 252 07 Štěchovice
tel.: 02/9941192

MICHAL GABRIEL

Bez názvu
dub, výška 280 cm

PETR JAREŠ

Pták

monotyp (dřevoryt), 85 x 60 cm

Figura

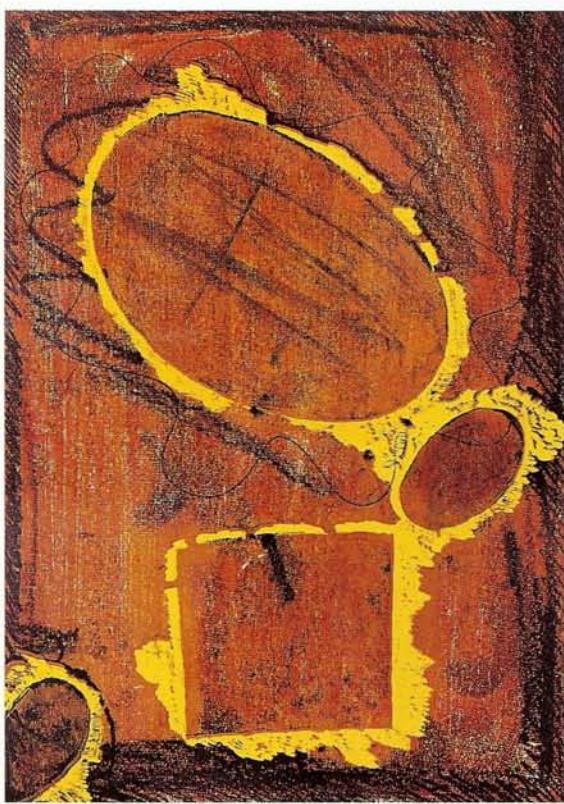
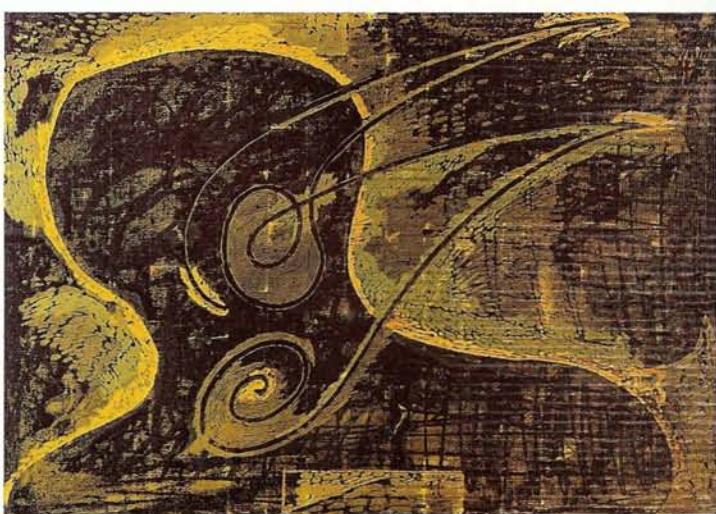
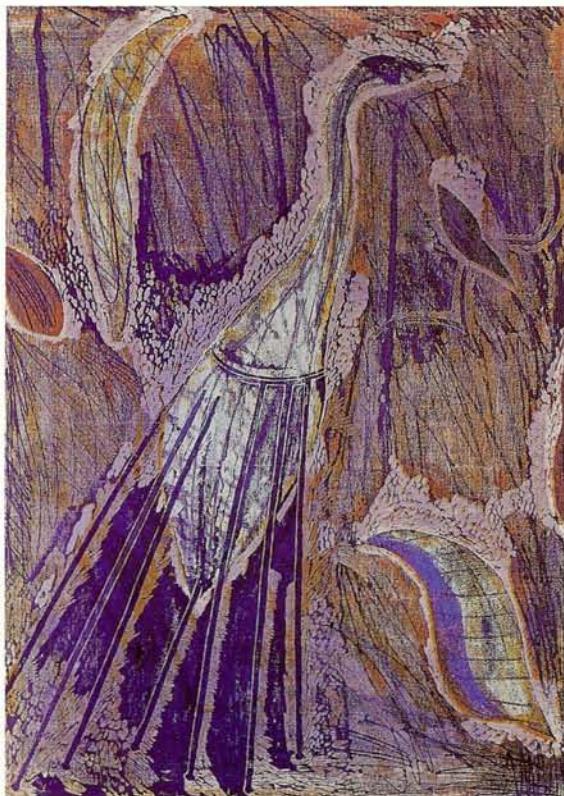
monotyp (dřevoryt), 60 x 85 cm

Kompozice

monotyp (dřevoryt), 85 x 60 cm

Tanečnice

monotyp (dřevoryt), 85 x 60 cm

Pulcův svět

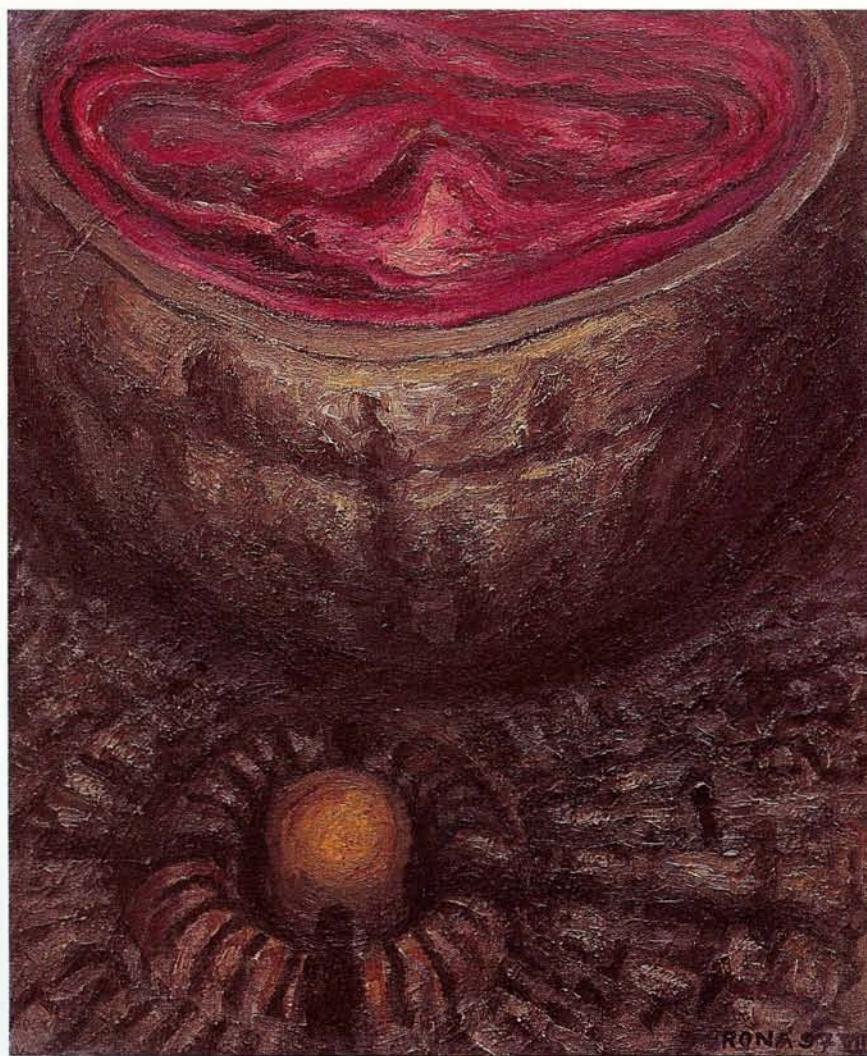
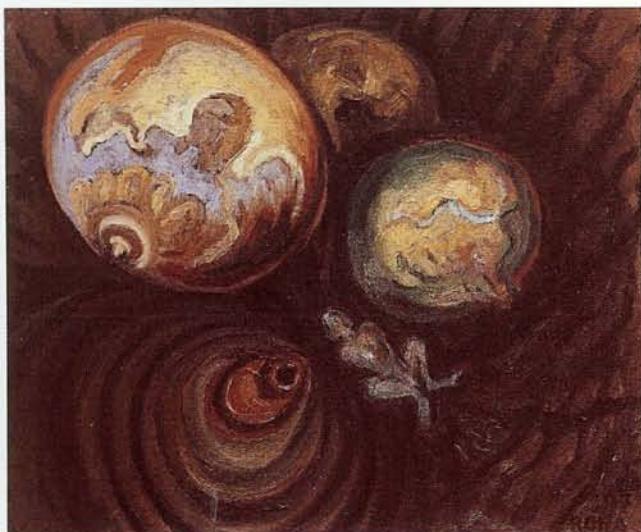
olej, plátno, 45 x 55 cm

Démanty

olej, plátno, 45 x 55 cm

Kotel

olej, plátno, 55 x 45 cm

FRANTIŠEK SKÁLA

Sloup
dub a kabel, výška 700 cm

ČESTMÍR SUŠKA

Nekonečné ryby
dub, délka 420 cm

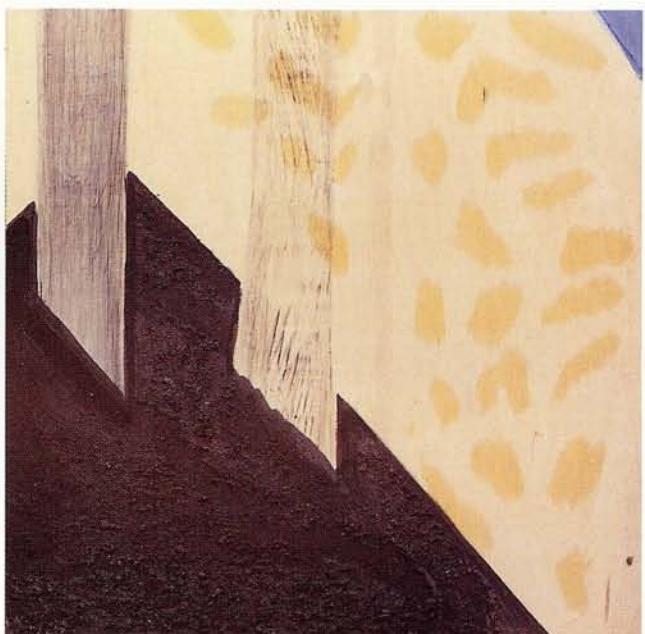
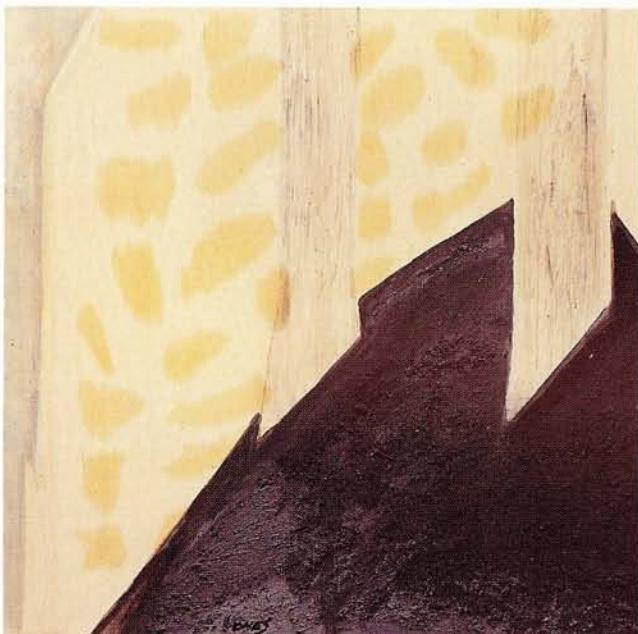
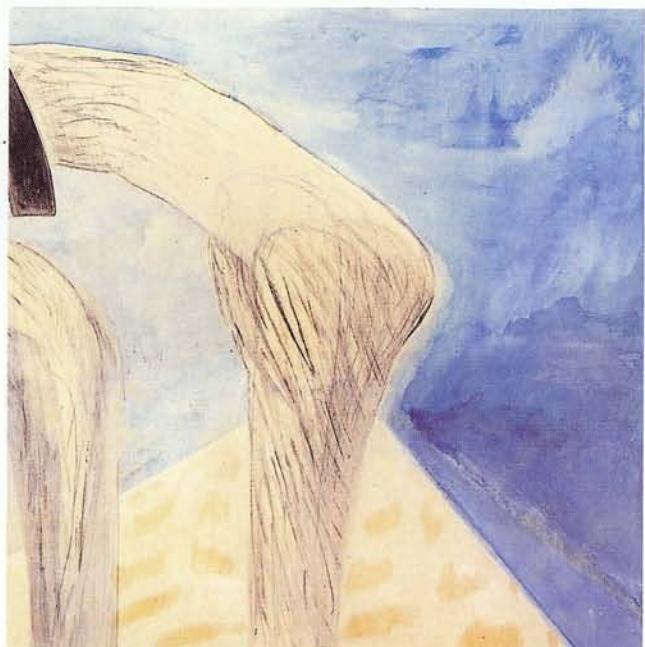
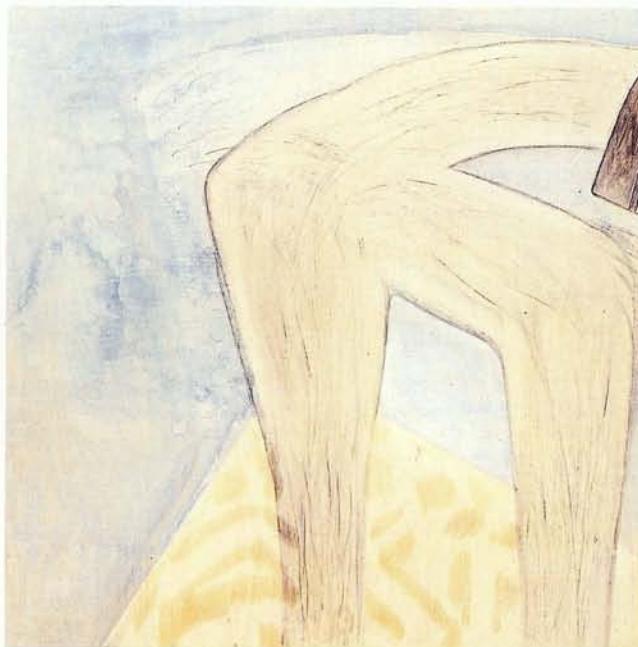

EVA VONES

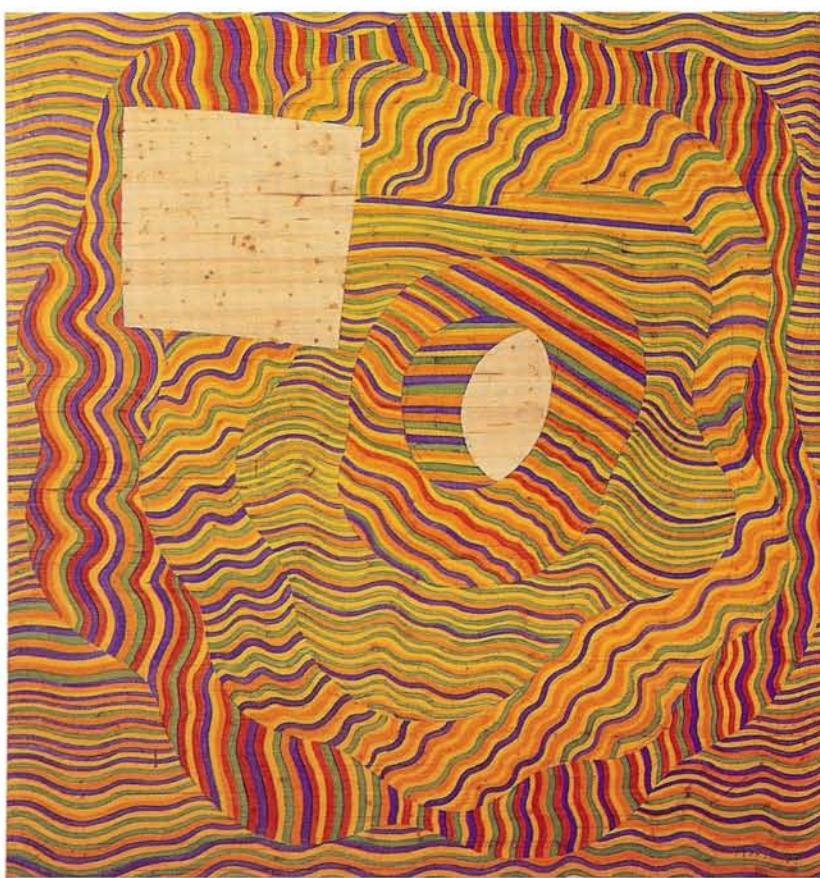
Vzestup

popel, uhel, fermež, akryl

na překližce, 240 x 240 cm, čtyřdílné

Jedna a jedna jsou dvě
akryl, 230 x 240 cm
Slunce
akryl, 230 x 240 cm

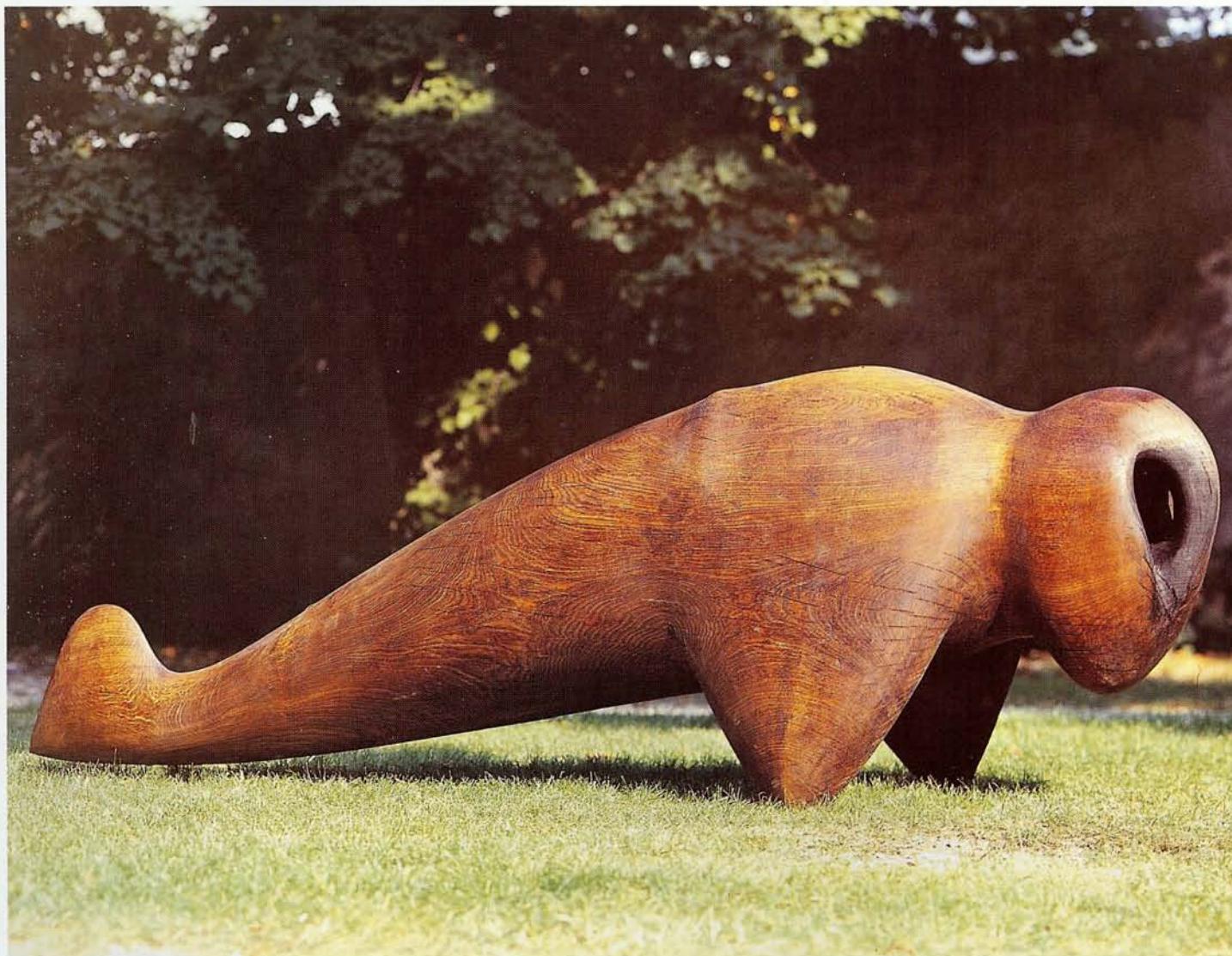
STEFAN MILKOV

Návštěvník
dub, výška 190 cm

VÍT NOVOTNÝ

Letící ryba
dub, délka 240 cm

▲ 18. 7. 1997 - vernisáž výstavy "dílna" '94-'96. Výstavu uvedly Eliška Lysková a Dobromila Brichtová. (Na snímku plastiky Zdeňka Lhotského a grafika Stefana Milkova).

▼ Zámek - Salla terrena a slavnostní večer u příležitosti zahájení MVS "dílna" '97. (Garant Libor Lipa, Marcela Gamanová, produkční a letošní kurátor Čestmír Suška se zbytkem týmu).

▲ "Přecitlivělý" Ivan Martínek a herc divadla Husa na provázku Vašek Svoboda provedli pyromansko-chemicko-historickou šou. (Večer to pak se svým Theatre pyroboli roztočil Ivan naostro).

▲ Po zábavě přišla realita. (Ivoš Láník a Karel Valenta byli opět připraveni k pomoci).

▼ Nástupní sál a divadlo MEHEDAHA. (Petr Nikl se svými přáteli při zahájení).

▲ Kmeny se za pomocí těžké techniky vyvážely do výšky takřka 15 - 20 metrů. (Bez stavební firmy ARCHAT by tento proces by nemyslitelný a průběh čtvrtého ročníku z důvodu rekonstrukce zámku velmi ohrožen).

▼ ... a pak se dostavili mistři. (Michal Gabriel se svým kmenem dubu).

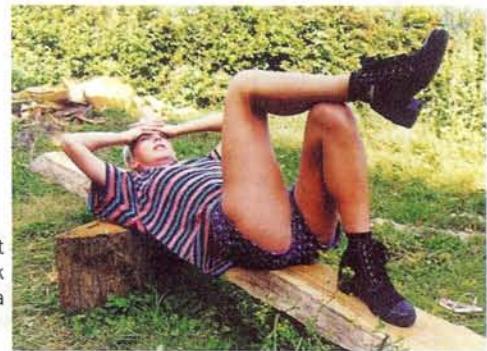
▼ Čestmír Suška si již rok brousil pilu na tento cca 500 let starý a 5 tun vážící dub. (Byl tak těžký, že musel zůstat v Oslím dvoře).

▲ Host produkční firmy Stefan Milkov. (Foto jej zachycuje s kytarou pár minut před prvním zářezem).

▼ Letošní technický asistent, student AVU Vít Novotný, dostal také svůj kousek. (Za ním však polehává mnohem delší kmen pro Františka Skálu).

▲ Martina Riedlbauchová jako host letošní "dílny". (Proto může tak trochu dle přemýšlet).

▲ Ředitelka Regionálního muzea a správkyně zámku Dobromila Brichtová se svými zaměstnanci museli každý den poslouchat opravdový řev pil pod okny svých kanceláří.

▼ Michal Gabriel už takřka před dokončením díla. (Počasí, které letos nepotěšilo záplavami, se poté citelně umoudřilo).

▲ Čestmír Suška se svou novou sochou. (Nebýt několikrát opakovane pomoci z místního vojenšského útvaru, manipulace se sochami by byla nemožná).

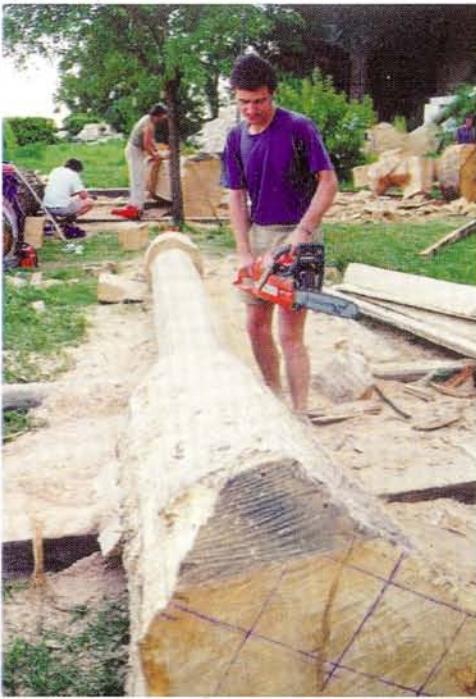

▼ Sem-tam přijela i televize. (Česta a ČT 2).

▼ Další prostor k práci obývala malířka Eva Vones. (Tato rodačka z Jižní Moravy nyní žije a pracuje v nedaleké Vídni).

▲ František Skála si zámeckou terasu oblíbil.
(Dokonce na ní rozvinul i svůj stan).

Byl jeden kopeček, na kopečku zámeček,
v tom zámečku barvy, čáry, kolečka,
kapky a jedna tečka.
Kde je ta tečka?
Jazýček ji slíznul.
Kde jsou ty kapky?
Do jamky stekly.
Kde jsou ta kolečka?
Skutálela se z kopečka.
Kde jsou ty čáry?
Doteky je vymazaly.
Kde jsou ty barvy?
Do srdc se schovaly.
Kde je ten zámeček?
Ve vzduchu lítá.
Kde je ten kopeček?
Proměnil se v hrobeček.

MaRie
v Praze, 7. října 1997

▼ Ležící mimozemšťan a jeho tvůrce Stefan Milkov.

▲ Jaroslav Róna ve svém zámeckém ateliéru.
(Letos odložil dláta, maloval obrazy a tak ...).

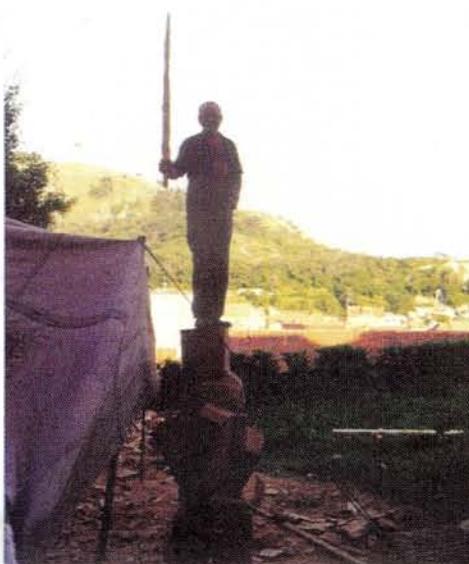

▲ Někdy bylo třeba vypnout. (Tato skupinka navštívila mikulovskou sektárnu a.s. Víno Mikulov).

▼ ... a pak zase práce. (Michal však hlásí na vrcholu své sochy: "hotovo!").

▲ Ochutnávka chladných sektů značky Venuše
byla opravdu příjemným okamžíkem. (Režisér Tomáš Vorel nebyl účastníkem sympozia, ale
když přijel...).

▲ V dalším ateliéru pracoval Petr Jareš. (Přítomnost duchů, kterou Petr hlásil, pravděpodobně ovlivnily jeho grafické listy).

Byla jednou jedno pod kopečkem městečko. Nad ním stál zámek, z jehož okna shlížela na lid laskavá paní. Zpod bývalé prachárny vykukoval skřítek, který se pořád smál. V hospůdkách vysedával malý čaroděj v kabátku se zelenými kapsami. Oslí dvůr byl plný pilin. Po nich se neslyšně procházely paní v černém s bílými čepečky a stavěly z dřivek pyramidu. Na náměstí hrála potichu dechovka a páni s dámami se neslyšně otáčeli. V kašně nehybně playali umělci. Byli unášeni proudem, který se točil pomalu dokola v protisměru otáčení tanečníků. Potom vylezli, oblékli si různobarevné župany a šli do hajan. Ráno přijel malý černý autobus a odvezl je pryč. Jeli pomalu krajinou a zpívali. Lidé se otáčeli a dlouho se za nimi dívali. Jó, tak nějak to bylo.

Čestmír Suška
Praha, 3. října 1997

Když vzpomínám na město Mikulov vytane mně na mysl prastarý text staročínské poezie, jejíž název i autora jsem dávno zapomněl ...

*V tom kraji tu já už jednou žil,
někdy a nevím kdy.
To já se jenom navrátil
do rodné krajiny.
Chvějivé jívy, stařenky,
co nad vodou tu spí,
jenom mne zhlédly, hnedky se
roztráslý radostí.*

A že jste byli hodní, tak ještě jednu ...

*V těch kalných, těžkých, krutých dnech
já piju, co mi stačí dech,
doby se propíjím hluší,
bych zachránil svou duši.
Kam slunka boží září se lije,
pít bude se a pilo, pije,
že všechno pije - každý ví! -
A já mám být sám střízlivý?!*

Mějte se hezky, Petr Jareš
Praha, 7. října 1997

▲ Znovu jeřáby. A sochy dolů, do zámeckého parku. (Mimozemšťan přilétá).

▲ Frantova socha se pomalu suně na své trvalé místo. (Pan Částecký a syn opět velmi pomohli při instalaci).

▲ Na snímku socha Vítě Novotného. (V den instalace se sochy přemístí vždy tak, jak prostor vyhovuje novým přírustkům).

Mikulov má spojený s rozporem mezi mou představou a skutečnosti. - S lidmi, kteří vypadají, že stále oslavují, popíjejí a o věci praktické příliš nedbají a přitom oni naopak pracují od rána do večera a jejich myšlení je velmi racionální. - Se vzdálenostmi, které jsou ve městě vždy podstatně kratší, než bych čekal. - Se Svatým kopečkem, který vypadá jako kulisa a přitom je skutečný. - S kmenem dubu, který vypadal malý a přitom jsem musel hodně zabrat, abych sochu dodělal. Se sluncem, které vypadalo, že jen tak neškodně svítí a tak jsem dostal úžeh. Atp.

Byly tu dny, kdy jsem se sám sebe ptal co tu vlastně mimo té sochy dělám a dny, kdy jsem se ptal, proč si pobyt zatěžuju sochou.

Sympozium skončilo a já s rodinou odjel domů do Prahy. Od té doby se děti už několikrát ptaly, kdy už pojedeme do Mikulova.

Michal Gabriel
Praha, říjen 1997

▲ Paní Gabrielová s chotěm a Simonem Simovičem. (Karneval bývá součástí sympozia).

▲ Po instalaci a karnevalu přichází den vernisáže - 23. 8. 1997. (Pohled ukazuje instalaci plošných prací v zámeckém parku).

▼ V parku zněla hudba a mluvené slovo až do nočních hodin, večer pokračoval ve sklípku "Domu spisovatelů". (Na snímku rocková skupina U nás se svítí).

▼ tento bývá vždy v den instalace. (Petr Jareš se svou přítelkyní "odněkud").

Přišla jsem do Mikulova, abych zde vytvořila umělecké dílo. Jako člověk - malíř. Z mého hlediska vidím, citím, vnímám a chápnu Mikulov jako mistrovské dílo.

Eva Vones
Wien, 23. září 1997

Hdyž se na mikhulovském párketě vykrócají doučata znaouanejma vočíštatama ha voda v kamenej fontáně se do kruhu krótí ha humělce sympozijánský sebó hunáši tož jim svatej votec s Majklem Džeksónem do bordelu vrata vodvívajó.

Fanda Skáló
září 1997

▼ Příjemné počasí a skvělá díla přitáhla opět dostatek publiká.

Děkuji všem básníkům, výtvarníkům, úředníkům, rytířům řádu Zelené berušky, osvoboditelům Ještědu a dřevokaznému hmyzu, kteří mi umožnili připojit se k sympoziu také jako sochař. A zároveň všem lidem, kteří obětovali svůj čas a svou energii při udržování chodu technické části "dlny" '97, zvláště pak paní Marcele Gamanovové.

TECHNYCKEJ Vít Novotný
Mikulov, 7. října 1997

Tož, jak to tenkráte šecko bylo.

Tož sedím si tak fajnově u Kapičáka a popijám MOR-HO, dýž sa tam zjeví starosta jak ta pára nad papiňákem. Chvílu sa upejpá jak funebrák před svadbou a pak povídá: "Tož, Jaróšu, trocha sme na výboře popili a podumali a Francek povídá, že bys moh být jako tým čestným mikulovským vobčanem jmenovaný." Byl sem z teho zaražený jak ten farář na píp šou. V kebuli sa mi to chvílu mlelo, jak by losovali MATESA. "Tož neměl bych jako nic proti temu vyznamenání," povídám, "ale za co by to jako bylo? Dyť si nepamatuju, že bych v něčem vynikal, vyjma teho vzpírání sklínek ve sklípku?" "Tož my víme, Jaróšu, že si stejně strče jako my šici, ale na výboře povídali, že nemáme ešte teho čestného vobčana a že by sa to jako hodilo, dýž sme teď v tem UNESKO, no a los pad právě na tebe." "Tož to je pěkné, stará by měla radost, ale nějakú tu prácu bych měl vykázat, to by nám v tem ŅUJORKU neuznali za právoplatné, hádám..." drbal sem sa v pačesech. "Tož tedy si vzpomeň, Jaróšu, jak si Franckovi napísal tu pěknú říkačku, dýž ho vzali do partaje, no a taky si tam namaloval takú pěknú malovánku." "Teho MYKYMAUZA myslíš?" ptám sa. "No právě teho. Vidíš, talent teda máš, tak nám tady v Mikulově něco pěkného třebas vysochaj, jak ty blázni z tej Prahy." Hrklo ve mně jak ve starej ŠKODOVCE. Ne že bych nechtěl něco pěkného městu vysochať, ale v hlavě sem měl vymeteno jak v mlejnici na Ukrajině vo hladomoru. Starosta sa na ňa kúká s nadějú: "Na, vem si tady tu feldflašu se silovicu, ať máš tu inšpiracu," a odkráčal do sklípka.

"Tož ti pěkně děkuju, strécu," mudruju a kókám po vočku na tú feldflašu. Taký pěkně divný vzhled měla ta flaša, taková celá promačkaná... Loknu si a v tom mi v makovici kříšlo, jak v Istanbule vo posvícení. Že bych vysekal ze špalka tu flašu? Hned sem sa dal do teho a za týden ta dřevěná feldflaša ležela na špalách v zámeckym parku jak nějaká ta pravá kumštovní socha.

Na výboře ňa pochválili, sám starosta ňa poplácal po hřbetě: "Nezklamali sme sa v tobě, Jaróšu," povídá, "ale enem jeden kúsek na čestného vobčana nestačí. Musíš ze seba vysúkat ešte jeden a máme to hádám v suchu." Nemusím vám ani povědět, že sem měl v kebuli nápadu jak vegetarián na zabíjačce. Šel sem teda do sklepa pro ty fajnový hruštičky sametovky, co mám přichystaný na tu moju speciální hruškovici. Vtom se mi vám pod nohy připlet můj kluk, jak běží pouštět dřevěný lodku na potok, co mu děda výreza. Jak sme sa v tých dveřích srazili, ty hrušky sa mi sesypaly na kluka a na tu jeho kocábkou. Nadechuju sa, že kluka zpražím a v tom zmerčím ty hrušky na tej lodičce, jak ňáký břichatý patroni sa tam vyjímajú, jak nějací švandovní matrósové. To je to právě pro můj nový kósek, plácám sa spokojeně po stehnách. Kluk sa vytratil s hlavou zamotanou z teho co viděl. Popad sem sekerekou a za týden byla kocábka s hruštičkama v parku hned pod zámkem.

To bylo nějaké slávy, dýž sa to tam dávalo. Stará sa vykrucovala v novym šustákovym kompletu ADYDAS jak ňáký paní umělcová, a co vám mám povidat, taky že byla. Dyť mi teď v Mikulově neřeknú jináč než Jaróš-kumštýr. Teho čestného vobčana sem ale zatím nedostal, poněvadž Francek prej na výboře povídal, že sa musím naučiť ešte malovat, aby nám to v tem ŅUJORKU opravdu uznali. No hádám, že to taky nejak ZFÚKNU.

▼ 11. 9. 1997 - Praha. Přišla ještě jedna sláva. Výstava všech dosavadních účastníků MVS. Čestmír Suška vítá v Síni pod Plečníkovým schodištěm v Praze senátora Jiřího Pavlova, přednostku Okresního úřadu v Břeclavi Hanu Ondruškovou a starostu města Mikulova Ivo Koneše.

▲ Pražský hrad a vystavující umělci pozdravili městský pěvecký sbor "Virtuosi di Mikulov", Jana Tichá, Jiří Pavlov a Vítězslav Vrbka. (Vítězslav spolu s panem Vrbkou seniorem a prof. Martinem Myšlivečkem nastudovali jeho dílo "Krásný hled").

▲ I tato výstava přilákala velký počet návštěvníků.

▲ Michal Gabriel s chotí v rozhovoru s jedním z velkých podporovatelů MVS "dílna", panem Vladimírem Železným.

▼ Návštěvníci nejen poslouchali a hovořili, ale také hodně jedli a trochu pili moravská vína. (Bylo vás mnoho. Díky.)

Pořadatelé tímto děkují všem, kteří finančně podpořili letošní sympozium

nova

ARCHATT SPOL. S R.O.

Theatrum Phroboli

An advertisement for KB Komerční banka. The top half features a grey header with the text 'symbol pohodlí' and a white header with 'PLATEBNÍ KARTY'. Below this is a red rectangular area containing a photograph of a hand holding a credit card over a dark surface, with a silhouette of a sailboat in the background. The bottom half has a grey footer with the KB logo and the text 'umění stability'. To the right of the photo is a column of text describing the bank's services.

Nabízíme Vám různé typy platebních karet společnosti Europay, MasterCard a VISA. Rovněž vydáváme tzv. soubory platebních karet za zvýhodněnou cenu. S platebními kartami budeste mít nepřetížitý přístup k hotovosti a možnost pohodlného placení za zboží a služby na celém světě. Čas papírových peněz končí, čas platebních karet začal.

Lesy ČR

Stolařství Troubil

KOVO Prokeš

Myšlenka Mikulovského výtvarného sympozia "dílna" se zrodila počátkem roku 1994. Jejími hlavními strýci byli zejména tehdejší představitel městského úřadu. Starosta RNDr. Tomáš Zejda, místostarosta Vojtěch Příbramský a akademický sochař Nikos Armutidis.

Start čtvrtého ročníku schválilo zastupitelstvo města Mikulov a jeho nynější starosta MUDr. Ivo Koneš.

Sympoziu předcházela výstava účastníků MVS "dílna" '97. Konala se v galerii Štukový sál v Mikulově ve dnech 10. 7. – 30. 7. 1997.

Sympozium proběhlo ve dnech 18. 7. – 23. 8. 1997 v prostorách mikulovského zámku za výdatnou pomocí Regionálního muzea v Mikulově, jeho vedení a zaměstnanců.

Slavnostní zahájení se uskutečnilo dne 18. 7. 1997 v prostorách Sally tereny na zámku v Mikulově. Současně v zámecké galerii proběhla vernisáž výstavy MVS "dílna" '94–'96. Slovem se účastnili: ředitelka RM Mikulov Mgr. Dobromila Brichtová, vedoucí Referátu regionálního rozvoje OÚ v Břeclavi ing. arch. Lydie Filipová, místostarosta města Mikulov p. Eduard Kulhavý, senátor za okres Břeclav Mgr. Jiří Pavlov, odborná pracovnice Moravské galerie v Brně PhDr. Eliška Lysková, garant MVS Libor Lípa, kurátor MVS "dílna" '97 ak. soch. Čestmír Suška, a za Přecitlivělé Vítězslav Vrbka.

Výsledky MVS "dílna" '97 byly prezentovány v parku mikulovského zámku.

Vernisáž se uskutečnila dne 23. 8. 1997 v 17.00 hodin. V programu se představili: Městský pěvecký sbor "Virtuosi díl Mikulov", U nás se svítí, Second hand band, Oldřich Veselý, pan Borek s loutkou Boreček, Malevil a kytarové trio Tři růže. Slovem se účastnili: starosta města Mikulov MUDr. Ivo Koneš, Mgr. Dobromila Brichtová, Vítězslav Vrbka za Přecitlivělé a účastníci sympozia. Program moderovali: Libor Lípa a Marcela Gámanovová, produkční MVS.

Dne 11. září 1997 byla zahájena výstava s názvem "Mikulovská sympozia" v Síní pod Pleňníkovým schodištěm a Rajské zahradě Pražského hradu. Úvodní slovo k výstavě: PhDr. Jana Tichá z pořadající Nadace Svobody. Dále se slovem účastnili Mgr. Jiří Pavlov a Vítězslav Vrbka, vystoupil Městský pěvecký sbor "Virtuosi díl Mikulov" a kytarové trio Tři růže.

Hlavní organizátor město Mikulov tímto děkuje všem, kteří se svým dílem zasloužili o vznik a průběh čtvrtého ročníku. Osobně Mgr. Dobromile Brichtové, Mgr. Jiřímu Pavlovi, Ing. Haně Ondruškové, Marii Hulejové, Karlu Valentovi, Ivo Láníkovi, Jaroslavu Hodačovi, pánum Gavendovi a Šutovi, Petru Prokešovi, Milánu Částkovi, Ladislavu Houserovi, Ing. Elišce Volaříkové, MUDr. Janu Vanýškovi, Ing. Ivanu Martínkovi, Ing. Jiřímu Hlavenkovi, Vítězslavu Vrbkovi, Liboru Lipovi, Marcelu Gámanovové, Vítu Novotnému, ak. mal. Zdeňku Lhotskému, PhDr. Janě Tiché a Karině Kubíšové.

Mikulovské výtvarné sympozium „dílna“ '97

Hlavní pořadatel město Mikulov ve spolupráci s Regionálním muzeem v Mikulově

Kurátor ak. soch. Čestmír Suška

Garant Libor Lípa

Produkce RAP spol. s r.o., Husova 13, 692 01 Mikulov, tel.: 0625/2932, 3135

Koncepce a redakce katalogu Libor Lípa, Čestmír Suška, Marcela Gámanovová, Zdeněk Halla

Texty MUDr. Ivo Koneš, PhDr. Jana Tichá, PhDr. Pavel Liška a autoři pozdravů

Fotografie reprodukce děl: Martin Polák, ostatní: Libor Lípa, Vít Novotný, Dan Kamenář, Renata Jírová, Raděk Janderá, Jan Haladý

Grafická úprava Zdeněk Halla, Libor Lípa

Litografie a pre-press Reklamní a.s., Haasova 27, 616 00 Brno, tel.: 05/41240093-4

Tisk Protisk s.r.o., Pod Zlatou horou 1414, 684 01 Slavkov u Brna, tel.: 05/44227110

Sponsor katalogu Computer Press, nám. 28. dubna 48, 635 00 Brno, tel.: 05/46122111

Katalog vydal Městský úřad Mikulov v počtu 1000 ks

Pravě pročítám a prohlížím jednu knihu. Listuji a skáči z řádku na řádek z odstavce na odstavec: „Ve světle objektivního kritického soudu ...“, hm, objektivní kritika - to jsem zvědav. A čtu dál: „.... jaký dnes můžeme vyslovit, zůstávají jeho plány v jistém smyslu omezeny jen na chtění právě proto, že nebyly dostatečně živeny úsilím o výraz, protože mu chyběl vnitřní vývoj. Modigliani své plány pouze opakoval, ale nerealizoval.“ Ta poslední věta... „.... své plány pouze opakoval, ale nerealizoval“. Skličující. „.... opakoval, ale nerealizoval.“ Teď nevím, co je horší - jestli „opakoval“ nebo „nerealizoval“. Přemýšlím nad svou prací. Ne, v malbě se určitě neopakuji. Snad v téma-tech, ale určitě ne ve formě, doufám. „Nerealizoval“, ještě jsem a můžu, pokud se tak nestalo. Samozřejmě, že mne napadá i to, že jsem hybnou pákou jednoho z českých výtvarných sympozíj, nazývajícího se „dílna“. V jakém-koliv mechanizmu, kde lidé pracují, se něco realizuje, vzniká a opakuje. Šroubky, lopatky do vodních turbín, housle, sochy, obrazy, prostě hodnota, prostě firma. Peníze, práce, výrobek, peníze. Na konci radost z výrobku a peněz. Za poslední čtyři roky (zámrně použiji množné číslo) jsme pracovali urputně. Rok od roku více a více výrobků (uměleckého typu). V devadesátém čtvrtém jsme zarylí pomyslný pluh. Umělecké ostří osmdesátých let vyhloubilo obrovskou brázdu do let devadesátých. Do ní se dá již sázet a zkoušet nové odrůdy. „Opakoval a ...“ Ano je to možné, že jsem nechal věci takřka konzervativně opakovat. Mám rád některé fundamenty, jasná pravidla, ne však omezující, ale ty, na kterých se dá stavět - svobodné. Snad se nám to podařilo (zámrně používám množné číslo). Zakořenit záměr, zviditelnit firmu a udělat dobrý výrobek. Někdy na něm není třeba měnit mnohé, ale leckdy se může. A dál čtu odstavec: „Nebyl genius, ale jeho osobnost, jeho postavení a jeho přínos v tak bouřlivém dění, jaké představovala evropská avantgarda v prvních čtyřiceti letech tohoto století, si uchovávají jedinečnost nových plánů.“ (No vida). „A to, že my potomci zvažujeme, co Modigliani sám ze sebe promhal, je jenom našim postesknutím.“ (A padla klec).

S úctou Libor Lipa
garant MVS „dílna“ '97

PS: Chci jen připomenout, že ve stanovách Mikulovského výtvarného sympozia, tedy jakési ústavě, tohoto mechanismu stojí: Kurátor sympozia je umělec, který je na základě vlastního zájmu jmenován především z řad tvůrců proběhlého sympozia. Nejpozději však do konce kalendářního roku, v němž příslušný ročník proběhl. Kurátor navrhuje účastníky sympozia, které následně schválí poradní sbor. Dohlíží na dodržování statutu sympozia ze strany všech účastníků. Kurátor je duchovním a pracovním iniciátorem, navrhuje a zajišťuje projekt instalace závěrečné prezentační výstavy. Z řad účastníků průběžného ročníku sympozia navrhuje kurátora ročníku následujícího.

Takže na shledanou v roce 1998.

